

vedkommende udgør de tilsvarende tal ca. 9 000 (14 pct.) og ca. 5 000 (11 pct.).

Lovforslaget mødte i folketinget tilslutning hos socialdemokratiet, det radikale venstre, kommunisterne og retsforbundet, mens venstre og det konservative folkeparti ikke kunne tiltræde det i den foreliggende affattelse.

I betænkningen fra det udvalg, der fik sagen til behandling, indstillede et flertal (socialdemokrater og radikale) lovforslaget til vedtagelse i uændret form, hvorimod et mindretal (venstre og konservative) anfører, at det ikke kan anbefale lovforslaget. „Det nævnte mindretal ville have fundet en mindre forhøjelse af den skattefri indtægtsgrænse rimelig og har i udvalget søgt støtte dertil. Da et flertal imidlertid har tilsluttet sig ministerens forslag, afstår mindretallet fra at stille ændringsforslag.“

Lovforslaget vedtoges uændret med 85 stemmer mod 49, idet 1 grønlandsk medlem hverken stemte for eller imod.

---

**56. Lov om ændring i lov nr. 84. af 31. marts 1937 om økonomisk udligning m. v. mellem Københavns kommune og Frederiksberg og Gentofte kommuner.** (Indenrigs- og boligminister *Kjærbøl*). [A. sp. 203. — C. sp. 25].

Fremsat skriftligt i folketinget  $20/10$  (F. sp. 185). 1. beh.  $30/10$  (F. sp. 601). Partiernes ordførere: Urban Hansen, Anker Lau, Hanne Budtz, Rager og Tholstrup). 2. beh.  $4/11$  (F. sp. 635). 3. beh.  $6/11$  (F. sp. 771). *Loven stadfæstet 17. november 1953.* (Lovt. nr. 297).

Ved lov nr. 48 af 14. februar 1951 (årbog 1950—51, side 245) blev der gennemført forskellige ændringer i den siden 1937 gældende udligningsordning for de tre store hovedstadskommuner. Den væsentligste ændring gik ud på, at der blev indført en særlig pristalsregulering af de udligningstilsvare, som Frederiksberg og Gentofte kommuner efter lovens iøvrigt ret komplicerede beregningsmåde har overført Københavns kommune. Man søgte herved at begrænse de virkninger, som ændringerne i prisniveauet siden 1937 havde medført, og som ikke var forudsat ved lovens udarbejdelse.

Det blev endvidere bestemt, at loven kun skulle have virkning til og med udgangen af regnskabsåret 1953—54, og at